

кратъ ти? а онъ рече: не знаемъ: да ли самъ стражъ на-крата ми азъ?

10 И рече (Богъ): що си направилъ? гласо на-кръвѣта братова ти выка камъ Мене изъ землата.

11 И сега проклатъ да си ѿ землата, която отвори устата си за да прѣима кръвѣта на-крата ти изъ рѣката ти.

12 Когато работишъ землата, не ще слѣдственнѣ да ти даде плодѣтъ си: заблѣжденъ и бѣжанецъ ще бѣдешъ на-землата.

13 И рече Каинъ на Господа: грѣхо ми (е) толкова голѣмъ што да не быде прощень.

14 Это, ме падишъ днесъ ѿ лице земно, и ѿ лицето Ти ще са скрѣемъ, и ще бѣдемъ заблѣжденъ и бѣжанецъ на землата: и секій който ме намѣри, ще ме укрѣе.

15 И Господь мѣ рече: за това (прочее), секій който укрѣе Каина, седмь пѣти ще са накаже. И постави Господь знаменѣе въ Каина, за да го не укрѣе никой който го намѣри.

16 И излѣзна Каинъ ѿ лице Господне, и вселися въ землата Нодъ, камъ востокъ на-Вдемъ.

17 И позна Каинъ жената си, и она заче, и роди Еноха: и согради (Каинъ) градъ, и нарече името на-градѣтъ, спередъ името на-сына си, Енохъ.

18 И родисе на Еноха Ирадъ: и Ирадъ роди Мехѣила: а Мехѣилаъ роди Медѣсаила: а Медѣсаилаъ роди Ламеха.

19 И зема за секеси Ламехъ двѣ жены: името на-едната, Ада, а името на-другата, Елла.

20 И роди Ада Іавала: той беше отецъ на-